

fælde at følge med; men her bliver det nu udtrykkelig fastsat, at Mandflabet skal følge med, kun at saa Hyren bliver forandret; saaledes, at naar Hyren er bestemt med en vis Sum for en bestemt Rejse, og denne forandres til en ganske anden eller andre Rejser end ved Hyringscontractens Indgaaelse forudsat, saa tilkommer der den Forhyrede et Tillæg for Rejsens Forkængelse, svarende til den Maanedshyre, der var sædvanlig paa Forhyringsstedet dengang, da Manden forhyrede sig. Her er en Bestemmelse, som jeg anseer for urigtig. § 23 staaer der: at naar Mandflabet har været ude i 2 Aar, er det berettiget til at forlange Afmønstring. Det er fuldkommen rigtigt, at der er en Bestemmelse om, at Mandflabet kan løses ud af den Forpligtelse, som er indgaaet for 2 Aar siden; men det bør kun være med Hensyn til Hyren. Der er fleet mangen Ubillighed, navnlig derved, at Drengene, der ere blevne udmønstrede med en maanedlig Hyre af 4 eller 5 Rd., have været ude to, ja ofte flere Aar, i hvilken Tid de ere blevne Borne og have lært Sømandsflabet, og dog have de maattet vedblive at fare for den lave Hyre, fordi Mønstringcontracten bestemte, at de først kunde afmønstreres, naar de kom tilbage. Jeg anseer det derfor for meget rigtigt, at Dmønstring kan stee efter to Aars Forløb, for at Mandflabet efter Dmstændighederne kan faae Hyren forhøiet, men de maae ikke have Ret til at forlade Skibet; thi Skibet, som kan komme til langt bortliggende Steder, hvor det ofte er vanskeligt at faae Folk, kan ikke være tjent med, at Mandflabet gaaer bort, og det derved bliver nødt til at skaffe sig nyt Mandflab til en uforholdsmæssig høi Hyre; det maa være nok for Mandflabet, at det kan faae Hyren forandret eller forhøiet til det, som er gængs paa den Plads, hvor Skibet opholder sig.

Heller ikke troer jeg, at Bestemmelsen i § 25 er saa ganske rigtig. Der kan være megen Ubillighed i, at Mandflabet skal have Ret til, naar de have været ude i et Aar, at faae en Deel af Gagen udbetalt; thi i Almindelighed er det ved Contract bestemt, at det ikke skal være berettiget til at faae nogen Deel deraf udbetalt, før Skibet er kommet tilbage, medens det er overladt Skipperen efter eget Forgodt-

bestindende at forskyde Mandflabet med Penge. Bestemmelsen i Lovbdfastet gjør det derimod nu til Ret for Mandflabet at forlange en Deel af sit Tilgodehavende; men jeg troer, at det er for meget at forlange to Tredele udbetalt. § 3 Almindelighed vil det ikke være godt for Mandflabet; det er jo som oftest unge Folk; og faae de større Summer udbetalt paa fremmede Steder, vil de let forpøde dem. Heller ikke for Skibet vil en saadan Bestemmelse være hensigtsmæssig; thi hvad der holder Mandflabet tilbage paa Skibet, er netop, at det har en Deel af Hyren tilgode. Naar Bestemmelsen i § 23, at Mandflabet kan faae Hyren forhøiet, bliver udført, er der saa meget mindre Grund for det til at desertere; thi i Grunden stee dette for det Meste kun for at faae forhøiet Gage; men der maa da ogsaa være det Vaand paa Folkene, at de ikke kunne desertere uden at miste en større Deel af deres Tilgodehavende end en Tredele. Der er jo Tilfælde, som gjøre det fristende at desertere; et Skib kan saaledes være i Forlegenhed for Folk og derfor tilbyde en usædvanlig høi Hyre; men Mandflabet vil holdes tilbage, naar det veed, at det forspilder en betydelig Deel af sin tilgodehavende Hyre ved at desertere. Jeg troer derfor, at det hverken vil være i Skibets eller Mandflabets Interesse, at der staaer „indtil to Tredele“; det maatte vel være tilstrækkeligt, at der stod „indtil Halvdelen“. Endelig skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det 4de Capitel, som kun indeholder een Paragraph, hvori der staaer, at Afstryk af denne Lov skulle findes ombord i Skibene. Jeg troer, at det er langt bedre, saaledes som jeg veed, at det finder Sted hos flere fremmede Nationer, at en saadan Lov indføres i Bedkommendes Søfartsbog, saa at han selv til enhver Tid kan læse i den, og Skipperen i paakommende Tilfælde kan henvise ham til den, om hvad han har at iagttage. Er der derimod kun eet Afstryk af Loven ombord, vil det enten være i Capitainens Bestyrelse, og Mandflabet maa da forlange det af ham og vil vel ogsaa faae det at læse, eller det kan være ophængt paa et bestemt Sted i Fartøiet; men i første Tilfælde vil Mandflabet ofte genere sig for at begjære det tillæns, og